

هشت مارس، روز جهانی زن بر همه ی زنان ستم دیده مبارک باد

۸ مارس، روزی است که در پی مبارزات زنان برای احقاق حقوق انسانی و اجتماعی خود، به نماد همبستگی مبارزاتی آنان علیه نابرابری های جنسی و طبقاتی تبدیل شده است. در بسیاری از جوامع بشری نظیر ایران، به دلیل وجود حکومت های خودکامه و مستبد، بسیاری از زنان، بویژه اقشار تهی دست جامعه از ابتدائی ترین حقوق خود محروم بوده و حتی امکان برپائی تجمعاتی در روز هشت مارس را ندارند. به علت عدم وجود یک جامعه انسانی در همه ی جوامعی که ساختار آن ها طبقاتی بوده و از نابرابری های جنسی و تبعیضات اجتماعی رنج می برند، زنان آسیب پذیرترین اقشار اجتماعی هستند.

در ایران، رژیم جمهوری اسلامی با استناد به قوانین دینی و شریعت اسلام و بازتولید مناسبات مردسالارانه و طبقاتی زنان را مورد ظلم و ستم و استثمار شدید قرار داده است. مافیای حکومت با چپاول جامعه و تشدید فاصله طبقاتی، بیکاری، فقر و نابرابری های عمیق اجتماعی را به توده های مردم رنج کشیده ایران تحمیل کرده که زنان بیشترین قربانیان آن هستند. جمهوری اسلامی با اعمال سیاست های فوق ارتجاعی طی بیست و شش سال حاکمیت ننگین خود، جامعه را به فساد و تباهی کشانده است. بنا به گفته یکی از نمایندگان مجلس رژیم، تنها در تهران دو میلیون زن به مواد مخدر معتاد هستند و این در حالی است که به گزارش نهادها و رسانه های حکومتی، آمار معتادان به مواد مخدر در ایران هفت میلیون است که با خانواده های خود جمعاً بیست و پنج میلیون نفر در معرض اعتیاد به مواد مخدر قرار گرفته اند. سایر وضعیت های اجتماعی نظیر تن فروشی زنان که مسبب اصلی آن حکومت جمهوری اسلامی است، به طور سرسام آوری افزایش یافته و بیک بحران اجتماعی ژرف تبدیل شده است.

جمهوری اسلامی طی بیست و شش سال گذشته، جامعه را به نابودی کشانده است و تا زمانی که این رژیم جنایت پیشه و نظام نابرابر و نا عادلانه در ایران به حیات خود ادامه دهند، نه تنها چشم اندازی برای برون رفت از این وضعیت غیرانسانی وجود نخواهد داشت، بلکه وضع به مراتب از این نیز بدتر خواهد شد. به همین دلیل زنان در ایران برای احقاق حقوق خود چاره ای پیشروی خود ندارند مگر آن که همراه با مردان هم طبقه و هم رنج خود، مبارزه علیه حاکمان فاسد اسلامی را در کلیه عرصه های اجتماعی تشدید و زمینه را برای تغییر انقلابی جامعه ایران و برقراری یک نظام برابر و عادلانه مهیا نمایند. زنان ایران طی بیست و شش سال حاکمیت جمهوری اسلامی، با شرکت در مبارزات اجتماعی که به زندان، شکنجه و اعدام وسیع آنها انجامیده است، نشان دادند که دیگر حاضر نیستند به وضعیت ضدانسانی کنونی ادامه دهند.

کانون زندانیان سیاسی ایران (در تبعید)

۱۵ اسفند ۱۳۸۳ برابر با ۵ مارس ۲۰۰۵